

DECIZIE

28 decembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Iuliana Oprea
Sveatoslav Moldovan
Oleg Sternioală
Ala Cobăneanu

examinând recursurile declarate de Societatea cu Răspundere Limitată „Aromcom” și Societate cu Răspundere Limitată „Ruvisam”

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere Limitată „Ruvisam” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Aromcom” cu privire la încasarea datoriei, penalității și cheltuielilor de judecată

și cererea reconvențională a Societății cu Răspundere Limitată „Aromcom” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Ruvisam” cu privire la ridicarea mărfii transmise pentru păstrare și încasarea cheltuielilor de depozitare

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 aprilie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Ruvisam”, admis apelul declarat de Societatea Comercială „Aromcom” Societate cu Răspundere Limitată, casată în parte hotărârea primei instanțe și emisă o nouă hotărâre în această parte prin care acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată

constată:

La 09 martie 2015, SRL „Ruvisam” a depus cerere de chemare împotriva SRL „Aromcom” cu privire la încasarea datoriei, penalității și cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că la 17 ianuarie 2013 a încheiat cu SRL „Aromcom” contractul de distribuție România nr. 1R din 17 ianuarie 2013.

Afirmă că conform art. 3 pct. (4) al contractului menționat, distribuitorul este obligat să achite în euro prețul produselor care urmează a fi livrate de către vânzător, cu achitarea a 50% în avans în momentul plasării comenzii ferme și 50% cu 7 zile înainte de livrare.

Remarcă că a achitat în avans prin transfer suma de 12 700 Euro, executând obligațiile asumate.

Subliniază că produsele specificate în invoice nr. 1/R din 19 decembrie 2012 în valoare de 12 521,76 euro (odorizante) și invoice nr.2/R din 16 iunie 2013 în valoare de 178,24 euro (mobile magazine-standuri), livrate de SRL „Aromcom”, au fost recepționate de SRL „Ruvisam” la 21 februarie 2013 în valoare totală de 12 700 Euro.

Afirmă că conform cererii nr. 1/06 din 16 iunie 2014 SRL „Ruvisam” a solicitat pârâtului să primească în retur produsele conform anexei, cumpărate în baza contractului de distribuție România nr. 1/R din 17 ianuarie 2013 din punct de vedere al nerentabilității distribuirii produselor.

Afirmă că în baza facturii invoice nr. 1 din 02 septembrie 2014 a fost returnată marfa în adresa pârâtului în valoare totală de 10547,16 euro.

Menționează că produsele au fost recepționate și acceptate de SRL „Aromcom” la aceeași dată – 02 septembrie 2014.

Sușține că după recepționarea mărfii nu au parvenit din partea pârâtului reclamații cu privire la calitatea mărfii.

Consideră că pârâtul este obligat să execute obligațiunile asumate și să achite suma datoriei în cazul în care a preluat marfa, precum și dobânda de întârziere prevăzută de art. 619 Cod civil.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 512, 572, 575, 585, 602, 610, 617, 618, 619, 753 Cod civil, art. 35, 94, 96, 166, 167, 174-175 CPC.

Solicită admiterea acțiunii, încasarea datoriei pentru marfă în sumă de 10547,76 euro, dobânda de întârziere în mărime de 948,85 euro a cheltuielilor de judecată, taxa de stat 10 000,00 lei și 1000 euro asistența juridică.

La 30 noiembrie 2015 SRL „Aromcom” a depus cerere reconvențională împotriva SRL „Ruvisam” cu privire la obligarea ridicării mărfii transmise pentru păstrare în baza facturii invoice nr. 1 din 02 septembrie 2014, încasarea cheltuielilor de depozitare 4550 lei și cheltuielile de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că în baza contractului nr. 1/R din 17 ianuarie 2013 SRL „Ruvisam” a vândut și exportat în România produsele specificate în invoice nr. 1/R din 19 decembrie 2012 în valoare de 12 521,76 euro (odorizante) și invoice nr. 2/R din 16 ianuarie 2013 în valoare de 178 euro (mobilier magazine-standuri).

Afirmă că prin cererea nr.1/06 din 16 iunie 2014 SRL „Ruvisam” a solicitat să primească la păstrare ca retur produsele conform anexei, cumpărate conform contractului nr. 1/R din 17 ianuarie 2013, indicând drept motiv rentabilitatea distribuirii produselor.

Sușține că a acceptat să-i fie expediate pentru păstrare produse în valoare de 10547,76 euro în baza facturii invoice nr. 1 din 02 septembrie 2014, deoarece formularea indicată în cererea nr. 1/06 din 16 iunie 2014 obligă părțile să semneze un acord potrivit căruia părțile contractante urmau să atingă obiectivul propus de proprietarul acestor produse rentabilitatea distribuirii produselor.

Menționează, că la primirea produselor la păstrare au depistat că acestea au vicii, fapt despre care, prin cererea nr. 02/12 din 01 decembrie 2014, a fost informat proprietarul bunurilor SRL „Ruvisam”.

Sușține că a solicitat ridicarea mărfii din depozit cu asigurarea transportului pentru încărcarea și reexpedierea mărfii.

Subliniază că prin răspunsul din 12 decembrie 2014 au fost informați că cerințele sunt neîntemeiate și nu pot fi acceptate.

Consideră că în condițiile în care raporturile apărute între părți expres sunt reglementate de contractul nr. 1/R din 17 ianuarie 2013 acțiunile părților contractului urmează a fi întreprinse doar cu respectarea condițiilor contractului.

Mai indică că dreptul de proprietate a produselor se transmite distribuitorului în momentul predării acestora transportatorului acreditat de distribuitor și vămuirea produselor, respectiv pârâtul a devenit proprietarul acestor produse și în aceste condiții toate riscurile legate de produsele expediate în adresa SRL „Aromcom” în scopul atingerii obiectivului propus rentabilitatea distribuirii produselor sunt suportate de proprietarul acestora.

Remarcă că între părți nu există acorduri adiționale la contractul nr. 1/R din 17 ianuarie 2013 prin care să fi fost stabilite condițiile în care părțile ar fi atins obiectivul propus de către pârât în baza cererii nr.1/06 din 16 iunie 2014.

În acest sens afirmă că modificarea clauzelor contractuale se poate face numai cu acordul scris al ambelor părți.

Reiterează că produsele predate de SRL „Ruvisam” în baza facturii invoice nr. 1 din 02 septembrie 2014 se află la SRL „Aromcom” depozitate la păstrare și în aceste condiții raporturile juridice între părți cad sub incidența art. 1086 Cod civil, care reglementează contractul de depozit.

Subliniază că prin cererea din 23 martie 2013 a solicitat pârâtului ridicarea în termen de 7 zile a produselor predate spre păstrare, însă a fost lăsată fără răspuns.

Astfel, consideră că în temeiul art. 1088 alin. (3) Cod civil, SRL „Ruvisam” este obligat să compenseze depozitarului cheltuielile necesare păstrării bunurilor pentru perioada 04 septembrie 2014 – 25 martie 2013 ce constituie suma de 2275 lei.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 8, 9, 11, 14, 318, 513, 668, 759, 1086, 1088, 1095, 1097 Cod civil, art. 96, 166, 167, 172, 173, 174, 175 alin. (1), 176 CPC, art. 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Solicită admiterea acțiunii, obligarea SRL „Ruvisam” să ridice din cont propriu producția predată la păstrare SRL „Aromcom” în baza facturii invoice nr. 1 din 02 septembrie 2014 și a încasa suma de 2275 lei cu titlu de cheltuieli de depozitare și suma de 100,00 lei taxa de stat.

La 07 decembrie 2015, SRL „Ruvisam a depus cerere de concretizare a cerințelor și majorare a cuantumului acțiunii, prin care a solicitat admiterea acțiunii, încasarea din contul SRL „Aromcom” în beneficiul SRL „Ruvisam” datorie pentru marfă în suma de 10547,76 euro, dobânda legală de întârziere 2807,87 euro, cheltuielile de judecată în mărime de 12530,25 lei, ce se compun din taxa de stat în sumă de 10 000 lei, pentru serviciile de eliberare a extrasului de la Camera Înregistrării de Stat suma de 37 lei, cheltuieli pentru asigurarea acțiunii în mărime de 2493,25 lei și 1000 euro asistența juridică.

În motivarea acțiunii a indicat că până la moment obligațiile nu au fost executate, ca urmare, mărimea cuantumului dobânzii de întârziere pentru perioada 02 septembrie 2014 - 07 decembrie 2015 constituie 2807,87 euro.

Relatează că SRL „Ruvisam a suportat cheltuieli de asigurare a acțiunii în mărime de 2493,25 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Ciocana mun. Chișinău din 30 decembrie 2016, acțiunea de bază a fost admisă, a fost încasat de la SRL „Aromcom”, cu titlu de datorie suma de 10547, 76 euro, suma de 2268,77 euro dobânda de întârziere și a cheltuielilor de judecată în sumă de 22530,25 lei, în total suma de 12816,53 euro, conform cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei la ziua executării hotărârii și suma de 22530,25 lei, în rest acțiunea în partea încasării dobânzii de întârziere în sumă de 539 euro, 10 euro cenți, cheltuielilor pentru asistență juridică în sumă de 8436 lei 70 bani, a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

A fost respinsă ca fiind neîntemeiată acțiunea reconvențională a SRL „Aromcom” împotriva SRL „Ruvisam” privind ridicarea mărfii transmise pentru păstrare în baza facturii/invoice nr. 1 din 02 septembrie 2014 și încasarea cheltuielilor de depozitare în sumă de 4550 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 13 aprilie 2016, a fost respins apelul declarat de SRL „Ruvisam”, a fost admis apelul declarat de SRL „Aromcom” casată în parte hotărârea primei instanțe și emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea inițială a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 05 septembrie 2016, SRL „Aromcom” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea parțială a deciziei instanței de apel în partea în care a fost respinsă ca neîntemeiată acțiunea reconvențională cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie obligat SRL „Ruvisam” să ridice din cont propriu producția predată la păstrare în baza facturii invoice nr. 1 din 02 septembrie 2014, încasarea cheltuielilor de depozitare, taxa de stat și a cheltuielilor pentru asistența juridică

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată considerând-o ilegală și neîntemeiată, obiectând că instanța de fond și apel a ignorat motivele aduse de SRL „Aromcom”.

Invocă că instanța de apel a evitat a se expune asupra cererii reconvenționale indicând că consideră întemeiată concluzia primei instanțe de respingere a acțiunii reconvenționale.

Menționează că prevederile art. 1086-1111 Cod civil nu stabilesc expres necesitatea respectării pentru părțile acestuia a unei anumite forme a contractului de depozit (scrisă, autentică, verbală), precum și efectele nerespectării unei anumite forme, astfel, consideră că între părți a fost încheiat contract de depozit verbal.

Remarcă în acest sens că conform art. 209 alin. (1) Cod civil, actul juridic pentru care legea sau acordul părților nu stabilește formă scrisă sau autentică poate fi încheiat verbal.

Menționează că principala dovadă a existenței contractului de depozit între părți este însuși faptul că bunurile care aparțin SRL „Ruvisam” cu drept de proprietate au fost transmise pentru păstrare SRL „Aromcom”.

Astfel, consideră că nici instanța de fond și nici instanța de apel nu a dat o apreciere cuvenită situației legate de aflarea bunurilor proprietatea SRL „Ruvisam” la SRL „Aromcom”.

În această ordine de idei consideră că a fost admisă interpretarea eronată a legislației de către instanța de judecată, ceea ce a avut ca efect apariția erorii judecătorești.

Relevă că instanța de apel nu s-a expus nici asupra faptului din ce cauză refuză satisfacerea solicitării privind compensarea cheltuielilor de depozitare.

La 19 septembrie 2016 recurs împotriva deciziei instanței de apel a declarat SRL „Ruvisam”, solicitând admiterea acestuia, casarea parțială a deciziei în partea în care a fost respins ca neîntemeiat apelul declarat de SRL „Ruvisam” și admis apelul declarat de SRL „Aromcom”, casarea hotărârii primei instanțe în partea în care a fost respinsă cerința privind încasarea dobânzii de întârziere în sumă de 539,10 euro cu modificarea în acesta parte prin majorarea dobânzii de întârziere pentru perioada 02 septembrie 2014 - 07 decembrie 2015 de la 2268,77 euro la 2807,87 euro, și emiterea unei noi hotărâri prin care să fie încasat de la SRL „Aromcom” în beneficiul SRL „Ruvisam” dobânda de întârziere pentru perioada 08 decembrie 2015 – 06 aprilie 2016 suma de 990,48 euro, dobânda de întârziere pentru perioada 07 aprilie 2016 – 17 septembrie 2016 suma de 1017,21 euro, cheltuielile de judecată suportate în instanța de apel în mărime de 7915,00 lei cu titlu de taxă de stat și 7000,00 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică și în mărime de 10125,34 lei cu titlu de taxă de stat în instanța de recurs și 5000,00 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, în total suma de 18040,34 lei.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată considerând-o neîntemeiată.

Obiectează că instanța de apel neîntemeiat a ajuns la concluzia că SRL „Ruvisam” nu a prezentat probe în confirmarea existenței unei înțelegeri între părți, decât condițiile stipulate în contractul nr. 1/R din 17 ianuarie 2013.

Afirmă în acest sens că SRL „Ruvisam” în calitate de distribuitor, are dreptul, conform înțelegerii între părți, să returneze marfa care nu a fost vândută o perioadă de un an pe teritoriul României, fapt confirmat prin cererea nr. 1/06 din 16 iunie 2014, declarația vamală nr. XP07405987, facturii invoice nr. 1 din 02 septembrie 2014, Packing list din 02 septembrie 2014, scrisoarea de transport internațional CMR seria MD nr. 0081375 din 02 septembrie 2014 și prin răspunsul nr. 18/11 din 18 noiembrie 2014 a SRL „Aromcom” la reclamația adresată prin care s-a stabilit că a fost acceptată solicitarea returului de marfa la suma de 10547,76 euro, confirmând că nu se eschivează de la executarea obligației de plată a acestei datorii.

Mai indică că concluziile instanței de apel sunt combătute prin probele existente în materialele cauzei.

Susține că instanța de fond a încălcat și a aplicat eronat normele de drept material la calcularea dobânzii de întârziere.

În această ordine de idei menționează că în conformitate cu art. 619 alin. (2) Cod civil, obligațiilor pecuniare li se aplică dobânzi pe perioada întârzierii dobânda de întârziere reprezintă 5% peste rata dobânzii prevăzută la art. 585 dacă legea sau contractul nu prevede altfel. Iar potrivit alin. (2), în cazul actelor juridice la care nu participă consumatorul, dobânda este de 9% peste rata dobânzii prevăzută la art. 585 dacă legea sau contractul nu prevede altfel.

Astfel, consideră că instanța de fond a aplicat eronat norma de drept materială și a calculat dobânda de întârziere 5% peste rata de refinanțare a Băncii Naționale a Moldovei.

Menționează că dobânda de întârziere care urmează a fi încasată, constituie 2807,87 euro și nu 2268,77 euro.

La data de 12 octombrie 2016 SRL „Aromcom” a depus referință la recursul declarat de către SRL „Ruvisam” împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău prin care

a solicitat, declararea recursului, ca inadmisibil și menținerea deciziei instanței de apel din 13 aprilie 2016.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la data de 15 iulie 2016, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f. d. 90 vol. II), recurentul SRL „Ruvisam” a recepționat copia deciziei la 20 iulie 2016, fapt confirmat pe ștampila de pe plicul poștal (f. d. 110).

Date referitor la recepționarea copiei deciziei de către SRL „Aromcom” la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, se constată că recurenții s-au conformat prevederilor legale și au declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 aprilie 2016, în termenul legal.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „Aromcom” este neîntemeiat și urmează a fi respins, iar recursul declarat de SRL „Ruvisam” este întemeiat și urmează a fi admis, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, pronunțând o nouă hotărâre.

Înaintând acțiunea în judecată împotriva SRL „Aromcom”, SRL „Ruvisam” cu ulterioarele concretizări, a solicitat de a încasa de la SC „Aromcom” SRL în beneficiul SRL „Ruvisam” datoria pentru marfa primită ca retur în sumă de 10547,76 euro, dobânda legală de întârziere și cheltuielile de judecată ce se compun din taxa de stat și cheltuielile pentru asistența juridică.

Prin cererea reconvențională depusă împotriva SRL „Aromcom”, SRL „Ruvisam” a solicitat admiterea acțiunii, obligarea SRL „Ruvisam” să ridice din cont propriu producția predată la păstrare SRL „Aromcom” în baza facturii invoice nr. 1 din 02 septembrie 2014, încasarea cheltuielilor de depozitare și taxa de stat.

Fiind investită cu judecarea prezentei cauze, prima instanță a admis acțiunea inițială și a încasat de la SRL „Aromcom”, cu titlu de datorie suma de 10547,76 Euro, suma de 2268,77 Euro dobânda de întârziere și a cheltuielilor de judecată în sumă de 22530,25 lei, în total suma de 12816,53 Euro, conform cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei la ziua executării hotărârii și suma de 22530,25 lei, în rest acțiunea în partea încasării dobânzii de întârziere în sumă de 539 Euro, 10 euro cenți, cheltuielilor pentru asistență juridică în sumă de 8436 lei 70 bani, a fost respinsă ca fiind neîntemeiată. A fost respinsă ca fiind neîntemeiată acțiunea reconvențională a SRL „Aromcom” împotriva SRL „Ruvisam” privind ridicarea mărfii transmise pentru păstrare în baza facturii/invoice nr. 1 din 02 septembrie 2014 și încasarea cheltuielilor de depozitare în sumă de 4550 lei.

Instanța de apel, judecând apelul declarat de SRL „Ruvisam” l-a considerat neîntemeiat, pe care l-a respins, iar apelul declarat de SRL „Aromcom” a fost admis,

a fost casată în parte hotărârea Judecătoria Ciocana, mun. Chișinău din 30 decembrie 2015 și emisă în această parte o nouă hotărâre prin care a fost respinsă ca neîntemeiată acțiunea inițială depusă de SRL „Ruvisam”. În rest, hotărârea a fost menținută.

În susținerea soluției date, instanța de apel a reținut că SRL „Aromcom” în calitate de vânzător, odată cu predarea mărfii a transmis SRL „Ruvisam” și dreptul de proprietate asupra acesteia, iar conform art. 315 Cod civil, SRL „Ruvisam” în calitate de proprietar al mărfii livrate în baza contractului nr. 1R din 17 ianuarie 2013, are drept de posesiune, folosință și dispoziție asupra bunului.

A mai reținut instanța de apel că înscrisurile anexate nu denotă că în condițiile raportului juridic civil cărui s-a dat naștere și a fost executat în partea respectivă, SRL „Aromcom” poate fi obligat să achite costul mărfii pe care SRL „Ruvisam”, după obținerea dreptului de proprietate, a decis unilateral să o returneze vânzătorului.

Instanța de recurs constată, însă, că instanța de apel la adoptarea deciziei a interpretat eronat normele de drept material și a dat o apreciere greșită materialului probator anexat la dosar, fapt ce a dus la soluționarea greșită a pricinii.

Astfel, materialele cauzei denotă că la 17 ianuarie 2013 SRL „Aromcom” și SRL „Ruvisam” au încheiat contractul, denumit de distribuție România nr. 1R, potrivit căruia, vânzătorul SRL „Aromcom” s-a obligat să vândă, iar distribuitorul SRL „Ruvisam” s-a obligat să cumpere contra unui preț, produsele care aparțin mărcilor deținute de SRL „Aromcom” și anume odorizanți auto, agreeate de comun acord, în vederea vânzării și distribuirii lor în România, pe piața tradițională și în rețeaua comercială a României (f. d. 9-11 vol. I).

În conformitate cu prevederile art. 3 al contractului menționat, distribuitorul s-a obligat să achite prețul produselor care urmează a fi livrate de către vânzător în Euro, 50 % avans în momentul plasării comenzii ferme și 50 % cu 7 zile înainte de livrare.

Astfel, produsele specificate în invoice nr. 1/R din 19 decembrie 2012 în valoare de 12521,76 euro (odorizante) și invoice nr. 2/R din 16 ianuarie 2013 în valoare de 178,24 euro (mobiliie magazin-standuri), livrate de SRL „Aromcom” la data de 21 februarie 2013, au fost recepționate de SRL „Ruvisam” în valoare totală de 12700 euro.

Este cert și faptul că la 16 iunie 2014, SRL „Ruvisam” a expediat în adresa SRL „Aromcom” cererea nr. 1/06, prin care a comunicat că în baza contractului de distribuție nr. 1R, la data de 21 februarie 2013, au fost exportate pe teritoriul României produse în asortiment cu o valoare totală de 12521,76 euro și că, după o perioadă de un an de zile, produsele cumpărate de la SRL „Aromcom” au fost realizate pe teritoriul României în valoare de doar 2082,50 euro, în stoc rămânând produse în valoare de 10439,26 euro.

Astfel, SRL „Ruvisam” prin cererea dată a solicitat din punct de vedere a rentabilității distribuirii produselor, ca SRL „Aromcom” să primească ca retur, produsele în mărime de 10439,26 euro (conform anexei), cumpărate de la SRL „Aromcom” în baza contractului de distribuție România nr. 1 R din 17 ianuarie 2013 (f. d. 21 vol. I).

Se mai constată că prin factura/invoice nr. 1 din 02 septembrie 2014 SRL „Aromcom” a acceptat și a primit ca retur de la SRL „Ruvisam” odorizante auto, conform packing list, în sumă de 10547,76 euro (f. d. 23 vol. I, 149 vol. I).

Mai mult, conform contractului-comandă nr. 140901 din 28 august 2014 încheiat cu transportatorul, SRL „Lanieda”, CMR Seria MD nr.0081375, factura fiscală Seria WH nr.2608753 eliberată la 30 septembrie 2014, actul de prestare a serviciilor de transport nr.140901 din 04 septembrie 2014 încheiat între executorul, SRL „Lanieda” și clientul, SRL „Aromcom” s-a stabilit că SRL „Aromcom” a primit de la depozitul SRL „Ruvisam” România, cu titlu de retur marfa, odorizanți auto conform packing list-ului în mărime de 10547,76 euro, recepționându-i necondiționat la depozitul său la 04 septembrie 2014, fără obiecții referitor la cantitate și calitate (180-183 vol. I).

Distinct de aceste constatări se reține ca neîntemeiată soluția instanței de apel precum că înscrisurile anexate nu denotă că în condițiile contractului de distribuție România nr. 1R din 17 ianuarie 2013, cărui s-a dat naștere și a fost executat respectiv, SRL „Aromcom” nu poate fi obligat să achite costul mărfii pe care SRL „Ruvisam”, după obținerea dreptului de proprietate, a decis unilateral să o returneze vânzătorului.

Or, la caz nu se evidențiază o decizia unilaterală a SRL „Ruvisam” de returnare a mărfii, fiind absolut incontestabil că SRL „Aromcom” a acceptat returnarea mărfii, în acest sens fiind întocmită factura/invoice nr. 1 din 02 septembrie 2014, care a fost semnată de ambele părți.

Nu mai puțin important, la acest segment, este de menționat și faptul că la pretenția înaintată de SRL „Ruvisam” la 12 noiembrie 2014, SRL „Aromcom” prin răspunsul 18/11 din 18 noiembrie 2014, a recunoscut returul și primirea mărfii de la SC „Ruvisam” SRL, totodată confirmând că nu se eschivează de la executarea obligației de plată a acestei datorii, menționând doar că aceasta va avea loc în dependență de realizarea mărfii respective (f. d. 25, 28 vol. I).

Conform art. 700 alin. (1) și (2) Cod civil, pentru valabilitatea unui contract prin care se recunoaște existența unei obligații este necesară o declarație scrisă de recunoaștere. Dacă pentru constituirea obligației a cărei existență este recunoscută se prescrie forma autentică, declarația de recunoaștere trebuie făcută în această formă.

În sensul normei enunțate este de înțeles că valabilitatea contractului depinde de emiterea unei declarații scrisă despre recunoașterea obligației de către persoana care a recunoscut obligația. Deci, pentru valabilitatea unui contract privind recunoașterea obligației nu va fi necesară întocmirea unui înscris semnat de ambele părți, ci doar de declarația scrisă a celui care recunoaște obligația sa.

La caz, au relevanță, de altfel, și dispozițiile art. 572 alin. (1) și (2) Cod civil, care reglementează condițiile generale de executare a obligațiilor și care statuează că temeiul executării rezidă în existența unei obligații, iar obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit.

Față de considerentele expuse se constată a fi lipsită de suport legal susținerea SC „Aromcom” SRL, precum că marfa a fost transmisă de către SRL „Ruvisam” pentru depozitare, între părți fiind încheiat contract de depozit verbal.

Mai mult că singurul argument adus în confirmarea acestei convingeri, precum că conform contractului de distribuție România nr. 1R din 17 ianuarie 2013, bunurile în litigiu aparțin SRL „Ruvisam” cu drept de proprietate, nu răstoarnă factura/invoice nr. 1 din 02 septembrie 2014, conținutul cărei nu indică la faptul că SRL „Aromcom” a primit bunurile pentru a fi depozitate.

Or, actul menționat indică cu certitudine că bunurile indicate au fost acceptate ca retur marfă, fără a conține alte mențiuni.

În aceste condiții, instanța de recurs, constată temeinicia acțiunii formulate de către SRL „Ruvisam” față de SC „Aromcom” SRL cu privire la încasarea datoriei și netemeinicia acțiunii reconvenționale, fapt ce indică la netemeinicia deciziei instanței de apel în partea cererii inițiale.

Nu mai puțin important la acest segment este de menționat că prin probele prezentate de SRL „Ruvisam” marfa acceptată de SC „Aromcom” SRL ca retur a fost plasată spre comercializare pe rețelele de comercializare din mun. Chișinău, (f.d. 218-227), fapt care nu a fost combătut de către SC „Aromcom” SRL.

Conform prevederilor art. 619 alin. (2) Cod civil, în cazul actelor juridice la care nu participă consumatorul, dobânda este de 9% peste rata dobânzii prevăzută la art. 585 dacă legea sau contractul nu prevede altfel. Nu este admisă proba unui prejudiciu mai redus.

Iar potrivit art. 585 Cod civil, în cazul în care, conform legii sau contractului, obligația este purtătoare de dobândă, se plătește o dobândă egală cu rata de bază a Băncii Naționale a Moldovei dacă legea sau contractul nu prevede o altă rată.

Conform art. 575 alin. (1) Cod civil, în cazul în care termenul de executare a obligației nu este determinat și nici nu rezultă din natura acesteia, creditorul are dreptul de a pretinde oricând executarea ei, iar debitorul este îndreptățit să o execute oricând. Dacă datoria de a executa imediat nu rezultă din lege, contract sau din natura obligației, debitorul trebuie să execute obligația în termen de 7 zile din momentul cererii creditorului.

Având în susținere aceste prevederi legale, precum și faptul că factura/invoice nr. 1 din 02 septembrie 2014 nu indică termenul de executare a obligației, instanța de recurs constată că, la caz, dobânda de întârziere urmează a fi încasată de la SRL „Aromcom” în beneficiul SRL „Ruvisam” de la data punerii în întârziere - 12 noiembrie 2014 până la 17 septembrie 2017 și constituie suma de 4551 euro.

Conform art. 94 alin. (1) CPC, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului – proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

Prin prisma normei enunțate, instanța de recurs consideră necesar de a încasa de la SRL „Aromcom” în beneficiul SRL „Ruvisam” cheltuielile de judecată, formate din achitarea taxei de stat la depunerea cererii de chemare în judecată în mărime de 10000 lei, a cererii de apel în mărime de 915 lei și a cererii de recurs în mărime de 5130 lei, iar în total în sumă de 16 045 lei.

Totodată, instanța de recurs consideră că suma solicitată de recurentul SRL „Ruvisam” cu privire la încasarea sumei de 30 437 lei ce constă din cheltuielile ce țin de asistența juridică în prima instanță (18437 lei), instanța de apel (7000 lei) și instanța de recurs (5000 lei), este disproporțional de mare în raport cu complicitatea cauzei.

Ca urmare, în virtutea competenței sale de a mări sau de a micșora onorariile avocaților, instanța de recurs consideră necesar de a micșora quantumul acestor cheltuieli, astfel, de la de la SRL „Aromcom” în beneficiul SRL „Ruvisam” urmând a fi încasată, cu titlu de cheltuieli pentru acordarea asistenței juridice, suma de 10 000 lei, care s-ar egala cu cheltuieli necesare și rezonabile în prezentul litigiu.

În același timp, instanța de recurs constată că, deși prima instanță a constatat temeinicia acțiunii cu privire la încasarea datoriei în sumă de 10547,76 euro, a dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată, hotărârea în partea dată nu poate fi menținută, deoarece instanța nu a indicat în beneficiul cui urmează a fi încasată sumele date.

Față de cele ce preced și reieșind din faptul că circumstanțele pricinii au fost constatate pe deplin de instanțele de judecată, verificarea suplimentară a cărorva dovezi nefiind necesară, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de SRL „Aromcom”, de a admite recursul declarat de SRL „Ruvisam”, de a casa parțial decizia Curții de Apel Chișinău din 13 aprilie 2016 și hotărârea Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 30 decembrie 2015, și anume în partea încasării datoriei, dobânzii de întârziere și cheltuielilor de judecată și se emite în partea dată o nouă hotărâre, prin care a încasa din contul SRL „Aromcom” în beneficiul SRL „Ruvisam” 10547,76 euro cu titlu de datorie, 4551 euro – dobânda de întârziere, 16 045 lei – cu titlu de cheltuieli de judecată achitate ca taxă de stat și 10000 – pentru asistență juridică.

În rest decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe se mențin.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) și b) art. 445 alin. (3) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

decide :

Se respinge recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Aromcom”.

Se admite recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Ruvisam”.

Se casează parțial decizia Curții de Apel Chișinău din 13 aprilie 2016 și hotărârea Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 30 decembrie 2015, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere Limitată „Ruvisam” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Aromcom” cu privire la încasarea datoriei, penalității și cheltuielilor de judecată și cererea reconvențională a Societății cu Răspundere Limitată „Aromcom” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Ruvisam” cu privire la ridicarea mărfii transmise pentru păstrare și încasarea cheltuielilor de depozitare, și anume în partea încasării datoriei, dobânzii de întârziere și cheltuielilor de judecată și se emite în partea dată o nouă hotărâre, prin care:

Se încasează din contul Societății cu Răspundere Limitată „Aromcom” în beneficiul Societății cu Răspundere Limitată „Ruvisam” cu titlu de datorie suma de 10547 (zece mii cinci sute patruzeci și șapte),76 euro, în valută națională a Republicii Moldova conform cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei la ziua executării hotărârii.

Se încasează din contul Societății cu Răspundere Limitată „Aromcom” în beneficiul Societății cu Răspundere Limitată „Ruvisam” dobânda de întârziere în mărime de 4551 (patru mii cinci sute cincizeci și unu) euro, în valută națională a Republicii Moldova conform cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei la ziua executării hotărârii.

Se încasează din contul Societății cu Răspundere Limitată „Aromcom” în beneficiul Societății cu Răspundere Limitată „Ruvisam” suma de 16 045 (șaisprezece mii patruzeci și cinci) lei cu titlu de cheltuieli de judecată pentru achitarea taxei de stat și suma de 10000 (zece mii) lei pentru asistența juridică.

În rest, decizia Curții de Apel Chișinău din 13 aprilie 2016 și hotărârea Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 30 decembrie 2015 se menține.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Iuliana Oprea

Sveatoslav Moldovan

Oleg Sternioală

Ala Cobăneanu